

DEMOKRATİK DEVRİMİMİZİ ATATÜRK'E BORÇLUYUZ

Aydınlık Gazetesi, 10 Kasım 2012

Yıldırım Koç

1919'da ortada bir "ulus" yoktu.
1938'de uluslaşma sürecinde adımlar atılıyordu.
1919'da parçalanmış ve sömürgeleştirilmiş zavallı bir Osmanlı devleti vardı.
1938'de ulusal bağımsızlığını silah gücüyle kazanmış itibarlı ve saygın bir Türkiye Cumhuriyeti vardı.
1919'da "hakimiyet kayıtsız şartsız padişahın"dı.
1938'de "hakimiyet kayıtsız şartsız milletin"di.
1919'da kadınlar, erkeklerin kuluydu.
1938'de kadınlar kanun önünde erkeklerle tam eşitliğe sahipti.
1919'da "hayatta en hakiki mürşit," şeyhlerdi, imamlardı, mollalardı, aşiret reisleriydi, toprak ağalarıydı.
1938'de "hayatta en hakiki mürşit bilim"di. Tekkeler, zaviyeler (küçük tekke) kapatılmış, şeri hukuk (dine dayalı hukuk) yerine çağdaş hukuk hakim kılınmıştı.
1919'da Osmanlı, emperyalist devletlerin sömürüsü ve hakimiyeti altındaydı; kendi ekonomik politikalarını belirleyemiyordu.
1938'de ülkenin ekonomi politikaları, ülke çıkarları temelinde belirleniyordu.
1919'da bu topraklarda sanayi tesisi son derece azdı; halkın temel tüketim mallarının önemli bir bölümü ithalatla karşılanıyordu.
1938'de şeker, kumaş, v.b. gibi çeşitli tüketim malları devlet kuruluşları tarafından üretiliyordu.
1919'da ülkenin demiryollarına, limanlarına yabancı şirketler hakimdi.
1938'de demiryolları, limanlar millileştirilmiş ve devletleştirilmişti.
1919'da ülkenin elektriğini üretilip dağıtan, su dağıtım sistemlerini kurup işleten, tramvayları yürüten, yabancı şirketlerdi.
1938'de bu yabancı şirketlerin hepsi millileştirilmiş ve devletleştirilmiş, bu hizmetler çok daha geniş bir kitleye ulaştırılmıştı.
1919'da belirli bölgelerde dini vakıfların geniş tarım arazileri vardı.
1938'de bunların hepsine devlet devrimci bir biçimde el koymuş, bir bölümünü topraksız köylüye dağıtmış, bir bölümünü devlet çiftliği haline getirmişti.
1919'da bankacılık sektörüne emperyalist ülkelerin bankaları hakimdi.
1938'e kadar birçok devlet bankası kuruldu.
1919'da bu topraklardaki 170 bin dolayında tütün üreticisi, yabancı sermayeli Reji Şirketi'nin denetim, baskı ve sömürüsü altındaydı.
1938'de tütün üreticileri yabancı sömürüden ve Reji'nin özel güvenlik kuvveti olan kolcuların saldırılarından kurtarılmıştı.
1919'da Osmanlı devletinin eğitim sistemi geriydi.
1938'de birleştirilmiş ve çağdaş bir eğitim düzeni kurulmuştu.
1919'da ülkede Türkçe'ye uygun olmayan ve çok az sayıda insanın öğrenebildiği Arap alfabesi kullanılıyordu. Bu durum, din adamlarının halk üzerindeki etkisini artırıyor, demokratik devrime direnen kesimleri güçlendiriyordu.
1938'de yeni alfabe kullanılıyordu.
1919'da Kuran ve ezan Arapçaydı.
1938'de Türkçe Kuran okunuyordu, ezan Türkçeydi; din adamlarının çoğunun demokratik devrime direnme gücü büyük ölçüde kırılmıştı.
1919 yılının insanı yorgun, yılgın, umutsuz, çaresizdi; özgüvenden yoksundu. "Etrâk-ı bî-idrâk" ("anlayışsız Türkler") idi. Ülkenin okuryazar kesimi de mandacıydı; kurtuluşu ve kalkınmayı, bir başka devlete sığınmakta buluyordu.
1938 yılının insanı ise, kısa sürede yapılan büyük işlerden büyük bir özgüvenle gurur duyuyordu.
Bu sayılanlar, 1919'dan 1938'e kadar yapılanların yalnızca bir bölümüdür.
İçinde bir parça insanlık, bir parça şeref, bir parça haysiyet, bir parça vefa duygusu, bir parça cesaret varsa, bugün bayrağımı al, ülkemizin dört bir yanında düzenlenen anma toplantılarına ve yürüyüşlere katıl, Ankara'daysan Anıtkabir'de şükranlarını dile getir!
"Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı" mücadeleye katıl!